

Budapest, 1899. péntek, február 10.

III. évfolyam 33. szám.

POLITIKAI NAPILAP
szabadalmazott számozással.

Megjelenik minden este (vasárnap kivételével)
Egyszer Budapesten 1 kr., vidéken 2 kr.
Előfizetési ára:
Helyben házhoz hordva vagy vidéken
postai számküldéssel: egy hónapra 60 kr.

POLITIKAI NAPILAP
szabadalmazott számozással.

Szerkesztőség, kiadóhivatal és nyomda
V. ker., Honvéd-utca 4. szám.
Szerkesztőségi órák:
dél előtt 10 órától délután 8 óráig.
Kiadóhivatal nyitva egész nap.
Szerkesztőségi telefon: 686.
Kiadóhivatali telefon: 883

Esti Hírlap

Budapest, február 10.

A béketárgyalások körül felmerült ellentétek kiegyenlítésére vegyes bizottságot küldtek ki. A kormány részéről Fejérváry és Lukács miniszterek lesznek a bizottság tagjai.

Malek Manzur Mirza.

A persah sah fia
Malek Manzur Mirza
legközelebb Budapestre érkezik.

Jó Malek Manzur Mirza, rendkívül vagyonos és hathatós befolyású atyának fia, Persia gyöngye, kelet reménye: csinált-e Fenséged testamentumot mielőtt elhatározta, hogy becses városunkat, a kies Budapestet meg fogja látogatni?

Mert tisztelt Fenség, a kéjkirándulás alatt, itt nálunk meg fog ön halni, ha csak nem hoz magával Persiából Budapestre:

Vizet, hogy ihassék,
Levegőt, hogy lélekezni tudjon,
Ételet, hogy éhen ne haljon,
Lakást, hogy lakhasson.

Éjjeli nyugalomra, hogy aludhasson.

Es egy vagon rendjelet, hogy a szemtelen rendjel-koldusoknak a vigyorgó képükbe, a kapkodó kezükbe legalább egy-egy aranymedáltát dobhasson!

Klub-élet.

— Az Esti Hírlap eredi tárcaja. —

A budapesti kaszinói- és klub-életéről csak némi fentartással lehet beszélni. Mert hát nem mind klub-élet az, amit nálunk ezzel a tisztelettel gerjesztő címmel illetnek. E sorok szerény írója példának okáért megfordult olyan »klubban« ahol — horribile dictu — őszi felöltőben, sőt mi több: ingujjban is kártyáztak egyébként egészen feddhetlen jellemű és normális észjárású uri emberek.

Pedig ahol a felöltő és az ingujj kezdődik, ott végződik az igazi klub-élet, mely elegáns, sima és kifogástalan, mint egy vőlegényi frakk. Nos ilyen klub-életünk is van nekünk; a három fő kaszinóban találjuk meg ezt: a Nemzeti-, a Dzsentrí- és a Lipótvárosi kaszinóban. Eze: már nem is kaszinók, hanem valóssággal »készsínék«, ami többet, elképzelhetetlenül többet jelent. A befejezett klubembernek érettségi bizonyítványa ugyanis az, ha valami utánozhatlan, azédítően előkelő akcentussal ejti ki a süvés szót!

Jó Malek Manzur Mirza, ime szívesen invitáljuk önt a mi világszép városunkba. De ön nem vétett nekünk és bár a végképp megakadt idegenforgalomban úgy óhajjtuk Fenségedet, mint a szomszagos gödölye a hegy szüz-havát, mégis azt óhajtanók, ha látogatását akkorára halasztaná, amikor *nincsen*:

Budapesten tiphus
Sarlach és kanyaró, testi és erkölcsi ragály.

Hamis bor és csinált hus.

Mert tudja meg Fenséged, hogy a mi szép hizott igazi ökreinket még mindig Bécsbe szállítjuk, a nagy sovány, vánnyadt husu marhák maradnak meg nekünk idehaza.

Fényes ábrázatu sah, ragyogó arcú fia: jó Malek Manzur, Mirza, ha ön ennek daczára mégis eljön Budapestre, legyen szives és biztosittassa az életét, de igen nagy summára — a szegény sorsu fővárosi iparosok javára. Kegyednek úgy is mindegy, az iparosok pedig keresnek valamicskét a főváros intező urainak aljas hanyagsága révén, nyomorult bünéből, amely rendes keresetforrásaiktól fosztja meg őket, amely megöli fiaikat, amikor már segítségére lennének és amely miatt önnek is leend oh ur Uram itten szomorú elmulása.

De vigasztalódjék, Fenséged disz-sír helyénél nem fognak csaklizni,

mert Fenséged abban a kellemetes helyzetben van, hogy holta után nem hurcolják, nem ex- és inhumálják, hanem becsületesen elégetik.

Azonban — ön büszke királyfim — ha már minden áron szerencsételni kívánsz bennünket, ha minden képen ki akarod állani a reád mért büntetést, akkor ám jer, de fogadd tőlünk ez amulettet, e kis kalauzt, amely jó minden keleti fenségnek és idevaló polgárnak egyaránt. Ime a kis utmutató:

Tiszteljed a villamosokat és a keresztelő utjaikon vess keresztet, ha budhista vagy mohamedán vagy is. Ha kocsin mégy: szállj le, ha gyalog jársz: kocsira szállj, ne mozdulj és fussál — ha jön vágatva büszkén a gögös kis villamos.

Épülő ház alatt átjárni: kisebb-nagyobb fejbetörés, szörványosabb vagy tömegesebb halál. Így mondja ezt a budapesti álmoskönyv.

Ha valami dolgot akad a közrendőrrel, nagyságoljad, különben megver. A főkapitány méltóságos, de nem áll mindég az utcán.

Es a nők . . . Bizony vannak sokan, akik csálnak, — és ez a hivataluk — de legalább előre jelezik és ezzel jobbak, mint a férfiak. Csak azoktól óvakodj, akik színművésznőknek állítják magukat és akik sirva adják elő, hogy épen most érkeztek az apácza-zárdából!

Mert ezeknek kevés lesz atyál örökséged, szép kis királyfim és azonfelül a bőröd is itt marad a kis Rókusban!

Jön, feltartóztathatlanul jön a persah sah fia jó Malek Manzur Mirza!

Ezer gomblyuk fáj érte előre csak Schossberger a teheráni konzul kapott a hirre egy kis lelki kolerát. A lakását már is ostromolják a fővárosi tanácsurak, kaszinók vezérférfia, politikusok és akadémikusok. Udvari szállítók és más macignonak. Alabárdosoknak öltöztetett hordárok őrzik a konzul palotáját . . .

Farsang van, kedves olvasóm. Es a főváros is ime egy állandó nagybált ad — a halálnak.

Es a bálba kell belejőnnie a szegény jó, ártatlan és idegen Malek Manzur Mirzának!

A béke-tárgyalások.

A hosszadalmas tárgyalási módszer, a disszidensek közvetítése, nagy mértékben volt a tárgyalások elnyújtásának okozója. Most, hogy a közvetlen szóbeli tárgyalás módszerére térnek át, az ellentétek remélhetőleg rövid idő alatt egyenlíthetők ki.

Az ellenzéki bizalmi férfiak közül, amikor ma délelőtt tizenegy órakor újra összeültek, csak Kossuth Ferenc hiányzott, akit, valamint Szilágyi Dezsőt is, gyengélkedése még ma is gátolt megjelenésében.

a következő mentséget előadni:

— Bocsanat . . . tévedtem. azt hittem egy — másik méltósága van a toalettiszobában . . .

Nos ezt a históriát czitálták most nemrég a »revanche« szempontjából. Tudvalevő, hogy dzsentrikaszinónak egy idő óta bájos expozitúrája van: némi merészséggel a kaszinó *télikertjének* neveznök ezeket a helyiségeket, ahol a főváros előkelő hölgytársasága él klubéletet.

A hölgyek klubjának nem utolsó előnye, hogy az urak az emeletről lelátogatnak a női termekbe és így a vizitek formáságai nélkül szórakoztatják a hölgyeket. . .

Azaz hogy így kéne lennie! Mert a hölgyek klubjának megvan — hogy úgy mondjuk — a maga Akhillesarka. Ez nem más, mint — Gerbaudnak a piczi pavillonja, melyben egy csinos, sőt igen csinos elárúsító lányka vonzza maga felé az erősebbnek nevezett gyöngébb nemet.

— Készinó . . .

Ennyire többi társasköreink még nincsenek, hanem azért ezekben is bőven terem a klubélet éltető eleme: a tréfa, a bolondos szenzáció, az ötletes léhaság.

Ezekből a napi pletykákból szedegeltük össze a legjavát, — a klubok tiszteletbeli kültagjaivá avatva mindazokat, akik e lapokon keresztül bepillantanak klubjaink, kaszinóink havannafüstös szentélyeibe.

A »revanche« francziás eszméje ujított fel — nagyon előkelő kaszinói körökben — egy gondosan elhantolt históriát.

Még a mult őszzel történt, hogy egyik budapesti klubhelyiségben, amely a főváros látványosságai közé tartozik s ahol hölgyek és urak együtt szokták élvezni a társasélet gyönyöreit, egy csók és több pofon csattant el hirtelen egymásutánban. A csókot egy sokágu koronával ékeskedő uri asszony kapta, a pofonokat (megszámlálhatatlan mennyiségben) egy — komornyik.

A dolog úgy esett, hogy a méltóságos asszonynak a toalettjén akadt valami igazítani valója. Mialatt ezzel foglalatzkodott, hátulról két erős kar fonódott köréje és gyöngédhelt magához szorította a megrémült urhölgyet.

A kínos meglepetés azonban itt nem ért véget, hanem a végtelenig hatványozódott, mikor ő méltósága hátrafordult — épen áproposra, hogy saját szemével győződjék meg arról, mint czuppant szeretetteljes csókot decolletált vállára a — komornyik.

Az asszony sikoltott és ez mentette meg attól a második csóktól, mely — hogy merész hasonlattal éljünk — Damokles-kardként csüngött most már az ajka fölött. A sikoltásra ugyanis ott termett a klub gazdája és habozás nélkül kiszolgáltatta Péternek (nevezzzük őt így) a fenntidézett pofonokat. Sőt a boszuló angyal itt nem állott meg, — a komornyik sem, amennyiben egy merész ivben (mártudniillik a komornyik) a kijárat felé kezdett repülni.

Régi utazása alatt azonban még ráért

Apponyi és Horánszky ma már részt vettek a tanácskozásban. Az ellenzéki pártközi értekezleten ma is Szentiványi Árpád elnököt.

Csáky Albin gróf és Andrássy Gyula gróf is megjelentek a konferencián s tudatták, hogy a kormány és Széll Kálmán hozzájárultak ahhoz a *proposícióhoz*, mely szerint a Hárszabály-revizio és a kuriai bíraskodás körül fenforgó ellentétek kiegyenlítésére *bizottság delegáltassék*.

A kormányt e bizottságban hirtelen Fejérváry Géza báró és Lukács László miniszterek fogják képviselni. Széll Kálmán nem fog részt venni a tanácskozásokon, amelyekre az ellenzék a maga részéről Györy Elek és Horánszky Nándort küldi ki azzal az utasítással, hogy a bizottság megállapodásai ad referendum vegyék és a pártközi konferencia elé terjeszszék.

Csáky Albin gróf arra kérte ma az ellenzéki bizalmi férfiakat, hogy a kuriai bíraskodásra és a Hárszabályok reviziójára vonatkozólag szerkesztett munkálataikat juttassák el ma délután négy óráig hozzá, hogy ő azt Andrássy Gyula gróffal együtt a kormánynak ma délután átnyujthassa.

E két munkát: Györy Elek javaslatát a Hárszabályok módosításáról és Apponyi Albert grófét a kuriai bíraskodásról erre átadták Csákyknak.

Az is felettebb kívánatos — mint Csáky ma jelezte — hogy az ellenzék a kormány üzenetének többi pontjára s főképp az indenmít megsvavazására vonatkozó elhatározását is közölje a diszsidensekkel.

Az ellenzéki értekezletről Csáky és Andrássy grófok tizenkét óra után el távoztak s Csáky Albin gróf értesítette a miniszterelnököt, hogy délután négy órakor előreláthatólag abban a helyzetben lesz, hogy az ellenzéknek a Hárszabály-revizio és a kuriai bíraskodásokra vonatkozó iratait átnyujthatja a kormánynak. Négy órakor Széll Kálmán is felkeresi a miniszterelnököt.

Csáky gróf már azt is jelezte, hogy a vegyes bizottság ilyenformán ma délután öt órakor a miniszterelnökségben összeülhet. Mivel azonban előzőleg a kormánynak Széll Kálmánnal kell tanács-

kozni, nem lehetetlen, hogy ez a bizottság csak holnap ül össze.

A diszsidensek távozása után az ellenzéki delegátusok folytatták a tanácskozást a békés megegyezés útjában álló ellentétek tárgyában.

Hír szerint az ellenzék a kormány üzenetére adandó válaszában *nem akar az indenmít kérdésében korábbi álláspontjától eltérni*, mely szerint az indenmít *csak a következő kormánynak szavazza meg*, de az ellenzék válaszában olyan *konciliáns formába önti*, amely a további tárgyalásokat lehetővé teszi. Ha pedig a Hárszabály és kuriai bíraskodás kérdése megnyugtató megoldást nyer, az indenmít kérdésében is elenyészhetnek a nehézségek. Az ellenzéki bizalmi férfiak értekezlete közel két óráig tartott, Holnap délelőtt tizenegykor fogják formulázni a ma elvileg létrejött megállapodásokat.

Széll Kálmán az egész délelőtt folyamán a képviselőházban tartózkodott, s érintkezett az ott megforduló ellenzéki politikusokkal, az ellenzéki értekezleten azonban nem vett részt.

III. Endre király sirja.

III. Endre király, az utolsó Árpád-sirjájáról, amint már tegnap megemlékeztünk, a legutóbbi időkig azt hitték, hogy a várórség temploma alatt van. Thuróczy krónikája azt mondja, hogy eltemetett a Ferencziek (minoriták) *Szent János evangélistáról nevezett templomában Budán*. Másuttalig is találunk erre följegyzést. Ebből a szempontból még a *Croy-család* levéltárait sem kutatták fel, holott ez a család Árpád-ivadék lévén, levéltárban bizonyosan őriz néhány adatot az Árdád utolsó királyának életéről, haláláról, eltemetéséről, s a leszármazottak viselt dolgairól.

István nádornál akadunk a király haláláról néhány sorra, amely csak stílusos szépsége miatt érdekes, más-különbben nem tartozik ide. Az 1303-ban február 23-án két évvel III. Endre király halála után kiadott oklevele a következőleg kezdődik:

«Letört Szent István első magyar király vérenek, férfiivadékanak, nemzetségének, törzsének utolsó arany-

galyja. A főpapok, az ország nagyjai, a nemesség és Magyarországnak minden rangú és rendű népe ér-zte, hogy elveszté születtei királyát és kesergett halálán, mint Rachel sirt a gyermekeiét.»

Szinte kedve volna az embernek utána írni: »Ajánlva némi csekély stílusos okulás végett a magyar királyi miniszterelnök ur szives figyelmébe.»

Pauler Gyula, az Árpádház történetének legkiválóbb kutatója írja először, hogy az utolsó Árpád nem a várórség temploma, hanem a várórség alatt van, ahol eltemetve. »A magyar nemzet története az Árpád házi királyok alatt« című 1893-ban kiadott nagy munkája második kötetében, a 607. lapon a többek között következőket mondja III. Endréről:

»Holtestét a budai várba, a minoriták templomába, ahol ma a várórség van, temették.«

Egyik munkatársunk ma fölkereste Pauler Gyulát, az országos levéltár igazgatóját és beszélt vele a királyi sirról.

Pauler felemlítette, hogy Thuróczy egyáltalán nem mondja azt, hogy III. Endre a várórség temploma alatt fekszik, csak annyit ír, hogy eltemették a János evangélistáról nevezett budai templomban. Ez a templom azonban a török időkig a minoritáknak a mai várórség helyén állott temploma volt. A török hódoltság alatt ezt a templomot lerombolták, átalakították, a szerzetesek kiköltöztek s előbb a Nagy boldogasszonyról nevezett plébániára — a Mátyás-templomnál — azután pedig a Magdolna-templomhoz csatolt klostromban — a mai várórség templománál — huzták meg magukat s ebben az időben nevezték ezt a templomot János evangélistáról. Szóval a minoriták Szent János templomának ősi kriptáját nem a helyőrségi templom, hanem a várórség telkén kell keresnünk.

Különbben ő az adatokat Némethy Lajos mostani esztergomi plébános, volt budapesti káplánnak, a budai templomok történetének egyik legbuzgóbb, legalaposabb kutatójának a munkáiból vette, aki dátumszerűleg, kétségbevonhatatlanul bebizo-

nyította, hogy a kérdéses templom nem áll ott és nem is állhatott másutt, mint a várórség helyén, s a várórség épületében még ma is megtalálhatók a hajdani minorita templom egyes részei.

A kedélyesek klubja.

— Adatok Alfred, Kóburgi herceg halálához. —

Berlin, február 8.

A berlini rendőrség most két hónapja egy névtelen levelet kapott, mely egy veszedelmes bünbarlangra, a «Club der Harmlosen»-ra hívta fel a figyelmét.

A klub létezéséről már előbb is tudtak a rendőrségen. Már egy év óta kutattak a legügyesebb detektívek, de nem tudták felfedezni azt a helyet, ahol a klub összejöveteleit tartotta.

A névtelen levél felfedezte a titkos helyiséget.

Berlin egyik legelőkelőbb szállodáját jelölte meg, azt állítva, hogy ott vannak azok az összejövetelek, amelyekről városzerte sokat beszélnek. Ott van a bünbarlang az első emeleten. Egy álfolyosó falán keresztül vezet a bejárója.

Ugyanaznap éjfélkor polgári ruhába öltözött rendőrök egész serege lepte el a szálló környékét. Vagy tizenöt detektív, két rendőrbiztos vezetés alatt pedig felment az emeletre, keresendő a titokzatos bejárót. A leírás nyomán csakhamar ráakadtak a rendőrök a rejtett folyosóra. De itt aztán nem tudtak tovább haladni. Hiába kutattak mindenfelé, ajtóknak, bejáratnak semmi nyoma. Körülkoptogatták a folyosó tapétáit, mindenünnen csak tompa hang hallatszott.

Már-már azt hitték, hogy az ismeretlen levélíró felütlte őket, mikor egy detektív hirtelen intett a társainak:

— Itt van a bejáró!

Egy nagy fali tükrök előtt állott és arra mutatott:

— Ez a titkos ajtó.

Hasonló alakú és nagyságu tükrök megfelelő távolságokban voltak a falba illesztve és az, amely előtt a detektív állott, semmiben sem különbözött a többiekől. Ami nyomra vezetett, az egy

Ez a vonzó erő eddig nagyon hathatósan bizonyult a felsőbb (tudniillik emeleti) körökre és ez bizony apprenbenzióra adott alkalmat a lenn várakozó hölgyvilágban (mely — ezt zárjel között konstatáljuk, — még nem vonult fel teljes csatasorban).

A minap aztán, mikor újra egy tekintélyes csoportja a fiatal uraknak osont a hölgytermeken át Gerbaudhoz, egy nem egészen fiatal, de annál csipősebb hölgy megtámadta a falkászokat:

— Igazán szeretném tudni, mit keresnek maguk mindig a czukrázdában?

— Péter miatt keresünk önöknek *revanchot*, méltóságos asszonyom — felelt erre az egyik imposztor magvasan, de annál impozánsabb hatással.

A lipótvárosi kaszinó nagy titokban gavaléros akcióra készül. Kronfeld Muki szellemét fogják kiömjénfüstölni e kifogástalan világból olyan módon, melyet a *gavallérosság licitációjának* lehetne nevezni.

Ismeretes, hogy Kronfeldnek több ezer forintra rugó becsületheli (helyesebben: becsület híján szűkölködő)

adósságait tisztársai snájdig gyorsasággal gyűjtés útján kifizették. Ez bántotta a lipótvárosi urakat, akik — nekik is «szerencsésük» lévén Kronfeld ur közeli ismerősei közé tartozni, — részt kívántak volna maguknak a szerencsemosásban.

De hogyan lehet ehhez hozzáfogni? A tisztársaknak a pénzt visszakinálni nem lehet, már pedig ezek minden szegényfoltot gondosan betömtek.

A lipótvárosiak tehát elmés és finom hunczutsághoz fordultak: Legközelebb lesz a Kronfeld holmijának az árverése. Itt a lipótvárosi urak testületileg megjelennek és «zölai licitációt» fognak rögtönözni. A sikkasztó gavalér apróságai oly árákon kelnek majd el, mint valami pottentátnak az ereklyéi volnának.

De mindegy! Ennél az árverésnél nem az lesz a fő, hogy mennyit adnak, hanem *hoggy* hogyan adják. A végeredmény pedig az lesz, hogy a «hitelezők» a befolyt összegből kielégítést nyernek. Ez lesz hát az az árverés, ahol Kronfeld hajdani barátai (vagy talán barátokzásának áldozatai) egymásra licitálnak — a gavalérságban.

Még csak egyet a viccz és léhaság főtanjáról: az Otthon-klubból.

Van itt egy ur, — ha Leventének nevezzük őt, találoán jellemeztük egyéniségét, — akivel senkisék kártyázik szivesen, hogy miért? — Mondjuk azért, mert nagyon hazardul bánik a pénzzel.

Ez az ur, aki különben «jeles» ujságíró, a minap késő éjszaka valahogy beleravaszzkodott egy kártyakompanyába, melynek minden mulatságát nyomban elrontotta.

— *Ettől szabadulni kell!* — sugtak össze az armányos pártnernek.

Egyszerre csak előáll a portás és jelenti:

— Levente urat a szerkesztő ur kéri, hogy azonnal menjen a redakcióba: fontos cikket kell sürgősen írnia.

A pártnernek kárörömmel lesték a hatást. Leventének azonban gyermekded keresetlenséggel utasította a portást: — Mondja, hogy nem vagyok itt.

A társaság leverten látta kudarcát. De hirtelen megint megjelenik a portás.

— Kérem, egy flakker várakozik lenni

Levente urra. A szerkesztőségbe akarja vinni.

Levente boszusan és tele sötét gyanuval lesiet:

— Honnan küldték magát? — kérdi alattomosan a kocsiától.

— A Váczi-körut 86. szám alól.

— Thü, az árgyilusd, hisz ez az én szerkesztőségem! Gondolja Levente, még tovább gyanakszik:

— Mennyi jár magának? — kérdi ismét.

— *Ki vagyok fizetve.*

— No ennek fele se tréfa, monologizálja Levente. Azzal be a kocsiába és — el.

Amig utazik, megszólal a szerkesztőség telefonja.

— Halló, ki beszél?

— Itt Otthon-kör. Levente ur üzeni, hogy Inger Szolimán leugrott a lánchídról. Nyomban benn lesz a szerkesztőségben...

— Kicsoda? Inger Szolimán?

— Nem, Levente ur, aki másfél hasábos cikket ír, mihelyst benn lesz.

A szerkesztő káromkodik, hogy éjjeli két órakor késleltetik a lapját. E pillanatban rohan be Levente.

szőnyeg kilátszó csücske volt. A tükör faragott kerete alól egy perzsa szőnyeg vége látszott. Ha a keret a falhoz lett volna illesztve, semmi esetre se lehetett volna mögötte szőnyeg.

Rátalálva a kijáratra, a rendőrbiztos megkopogtatta a tükör üveglapját. A kopogásra belülről nem érkezett válasz. Ekkor haragjában kardjával a márványpadlóra csörtetve, kiállította el magát:

— Ki kell nyitni a bejáratot!

Abban a pillanatban a tükör eltűnt előtte. Tengeiyen forogva fordult el félig és mögötte látható lett egy rémítő arcú inas alakja, aki azon igyekezett, hogy a tükröt ismét visszafordítsa rendes helyére és így elzárja a bejáratot. Mielőtt szándékát megvalósíthatta volna, a rendőrtiszt beugrott a homályos fülkébe és megragadta a halálra rémült embert. Aztán, mielőtt zavarából magához térhetett volna, kioldította a folyosóra, ahol a detektívek gondoskodtak róla, hogy a «klub»-ban levőket ne értesítse a készülő veszedelemről.

Mint később kiderült, az inas a rendőrbiztos kardosítottását hallva, nyitotta ki az ajtót. A helyiséget látogató katonatisztek ugyanis rendszerint kardcsörtetéssel adták jelt a bejáratot őrző inasnak.

A rendőrségnek különben nem volt szerencséje ezzel a megglepetéssel. Mikor a detektívek a rendőrbiztosok vezetése alatt benyitottak a fényesen kivilágított helyiségbe, ott aránylag kevés számmal voltak a vendégek. Körülbelül harminczan lehettek, jobbra fiatal katonatisztek, néhány bankár és két magasrangú államhivatalnok. Valamennyien a legjobb körökhöz tartoztak!

Nem volt ott a helyiség tulajdonosa sem, kinek személyével egyébiránt a rendőrség már tisztában volt.

A «klub»-ban, amely mintegy három vig állott fenn, »Kék bárónak« neveztek a házigazdát, aki egyszersmind tulajdonosa volt a roulett-banknak is, a melyen könnyelmű vendégei százezreket vesztek. Ez a kalandor, aki magához tudta édesgetni Berlin fiatal mágna-svilágát, különben egy közönséges hamis-

— Ön megőrült, hogy ilyenkor másfél hasábot akar irni, támad reá dühösen főnöke.

— Miféle másfél hasábot?

— Hát amit beüzent Inger Szolovjánról.

Leventénk szédül, — de tarja magát.

— Hát mennyit irjak?

— Legfőlebb néhány sort.

— Tudja mit szerkesztő ur, inkább nem is írok semmit. (Mert Levente most már bosszút forral és megint ott szeretne lenni a kártyasztalnál.)

— Az nem lehet, meg kell írunk, hogy Inger a Dunába ugrott.

— Felesleges, mert — kimentették.

Ezzel már rohant le a lépcsőn, hogy majd ad ó a nyomorultaknak: a kocsi, melyen jött, visszarohan és elnyeri minden pénzükét.

— De hol a kocsi?

Annak se hire, se pora. — Igen, mert az Otthon koboldjainak volt annyi előrelátása, hogy kocsiuknak meghagyják, hogy párologjon el nyomban, amint utasát látette.

Mire Levente a sötét éjszakán minden jármű hiányán bekutyagolt az Otthonba, a hajnal rég véget vetett a kártya partinak.

kártyás volt. A «Kék báró» elnevezést az arca miatt kapta, melynek fél oldala egészen kék volt. Ennek a sajátságos színnek az eredetét aligha sejtették vendégei. Brüsszelben jutott hozzá a kalandor vagy tizenöt év előtt. Akkoriban Berlinből szökött volt meg, ahol rajtakapták, mikor a kártyán csalt. Brüsszelben aztán újból értékesíteni akarta tudományát és egy előkelő klubban, a hová sikerült befurakodni, egy őrnaggyal ült le a kártyasztalhoz. Őriási fosztogatásaihoz képest ezuttal csak kisebb összeget nyert. Mindössze tizenötezer franknyi készpénzt, a családos katonaiszt csekély vagyonkúját. Aztán hozomra játszottak, mert az őrnagyot egészen elvakította játékszenvedélye. A kalandor pedig csalt folyton. Eppen egy játszma közepén voltak, mikor manipulációját az őrnagy észrevette. Szó nélkül letette kártyáit, a zsebéből egy pisztolyt vet elő és azt a kalandorra sütötte, közvetlen közelből.

Apró szemű seréttel volt a pisztoly töltve és a máknagyságu golyók nyomát ott viseli a kalandor most is az arcán.

Eppen ez a változás, melyet arcán a pisztolyövés okozott, bátorította arra, hogy több mint tíz évi távollét után 1894-ben újra visszatérjen Berlinbe. Ekkorra nemcsak a külseje változott meg, hanem a neve is. Még bárói címet is tett elébe.

Páratlan ügyességgel furakodott be a legelőkelőbb társaságokba, ahol a kifogástalan lovagok mintaképének tartották. Lassankint megszerzett renoméjét aztán arra használta fel, hogy egy év múlva szövetkezett egy gazdag berlini szőlőtulajdonossal és megalapította a »Club der Harmlosen«-t, a kedélyesek klubját.

Csak egyes kiszivárgott hírek sejtetik ma is, mikor már nyilvánvaló lett, hogy a fiatal Alfred, kóburgi herceg is ennek a bűntanyának lett az áldozata, milyen dolgok folytak le a rejtet ajtó mögött.

A kalandor ügyesen végezte a dolgát. Felhasználta minden lehető eszközt arra, hogy áldozatait kiszípolozza. Hajnalig folyt minden éjjel a játék, melynek végeztével nem volt már a helyiségben másnak pénze, csak a kalandornak és társainak, akik segítettek neki a könnyelmű fiatal emberek kifosztogatásában.

Nemcsak készpénz, hanem váltók is forogtak a kártyasztalon. Többnyire olyan váltók, amelyeken az elfogadónak ugyancsak jóhangzású neve volt. Nem is volt ezeknek a váltóknak egyéb hibájuk, minthogy javarészen hamisítottak voltak. Másnap aztán már szövetséges uszorásai kezébe jutatta a kalandor ezeket a váltókat s ezek lettek az alkalmas pillanatot, amikor követéseiket behajthatják.

A «klub» helyiségeiben elfogyasztott nagymennyiségű italokat, drága szivarokat a fogyasztóknak nem kellett megfizetniük. Megtérült az árak amugy is busásan.

Nem hiányoztak a félvilág hölgyei sem a fényes termekből. Selyem, bársony, toalettképek pompáztak a házigazda jóvoltából. Az ajándékok aztán természetesen meg kellett szolgálniuk. Időközben jó szolgálásokat tettek a házigazdának és szövetségeseinek.

Ebben a slány környezetben töltötte éjszakáit Alfred kóburgi örökös herceg és a berlini arisztokrata világ fiatalisága. A játéktól, pezsgőtől és bachanáliáktól

mámorosan hagyták el a szállodát hajnalonkint, vigyázva, nehogy távozásukat valaki észrevegye. Kompromittálva vannak a bünbarlang leleplezésével a legelőkelőbb családok tagjai, főképen peban fiatal mágna-s katonatisztek, kik gyanus váltók árán jutottak be a fényes termekbe.

A «Kék báró» még idejekorán nesztét vette a veszedelemnek és megszökött. Szövetséges társait: az uszorászokat, hamisjátékosokat, a szállodatulajdonost, a félvilági hölgyeket, szolgálakat titokban, egyenkint fogta el a rendőrség. Valamennyien fogságban vannak, csak a főbűnös menekült el. A napokban levél érkezett tőle a berlini rendőrséghez. A levélben felajánlotta, hogy ha az ügyek tisztázására szükséges volna, jelenléte, hajlandó Berlinbe menni és tanúságot tenni. Csak biztosítsák arról, hogy nem lesz bántódása. A levél Svájcából volt keletve. Természetes, hogy a rendőrség nem intézkedett kiváétságához képest, hanem köröztesztét rendelte el. Kézrekerítésére azonban kevés remény van. A kalandor sokkal ügyesebb, semhogy gyökönnyen hurokra akadjon.

Vilmos császárnak a termek látogatóiról jelentést kellett tennie a rendőrfőnöknek. A császár még nem határozott a könnyelmű fiatal tisztek sorsa fölött.

Egy kitüntetett férfiú.

A Petróczky József rendjelszédelgéseire vonatkozólag a következő érdekes (és részben beismerőnek is nevezhető) nyilatkozatot kaptuk, amelynek már csak azért is szívesen adunk helyet, mert érdekesen jellemzi, hogy Petróczky milyen uton-módon fonta be kiszemelt áldozatait.

A nyilatkozat így szól:

Tekintetes Szerkesztőség!

Amidőn ama meggyőződésemetnek adok kifejezést, hogy az »igazságszeretet« szintén egyike az ön alapelveinek, tiszteletteljesen és sörgösen felkérem alábbi nyilatkozataimnak becses lapjának legközelebbi számában való szöszterinti közlésére. E kérelmem teljesítésére annál is inkább számítok, amennyiben egy »kolléga« becsületéről és tekintélyéről van itt szó.

Néhány nap előtt nemcsak az ön lapjában, hanem csaknem az összes budapesti lapokban egy Petróczky nevű rendjelhamisítóról részletes tudósítások jelentek meg, melyek élén én vagyok megnevezve. Névem alatt egy hosszú jepezék áll azokról a kitüntetések- és rendjelekről, amelyeket Petróczkytól nyolczszáz forint lefizetése ellen állítólag kaptam. — Leírhatatlan volt csopalkozásom, amidőn e személyemre vonatkozó híreket olvastam, s rejtély ma is előttem, hogy honnan veszik azok eredetüket, mert sem nekem, sem pedig számos jó barátomnak e magas kitüntetések ő tudomása nincsen. (?) Első igazottságomban nem tehettem mást, mint az összes szerkesztőségeknek sürgönyileg kinyilatkoztatni, hogy az említett közlemények misztifikáczió alapszanak.

Több álmatlan éjszakákon át foglalkoztam ama gondolattal, hogy a különben oly magasztosnak elismert sajtószabadságnak mily borzasztó, mily szomorú következményei lehetnek. Ekkajátans bizonyítja ezt a Petróczky-féle eset, illetőleg a lapokban közölt, állítólag kitüntetett személyek nevei.

Minthogy már jelen soraim kezdetén ama reményemnek adtam kifejezést, hogy a tekintetes szerkesztőség az igazságnak hódol, én is hűen és az igazságnak megfelelően fogom az ügyet előadni.

Körülbelül három év előtt, amikor Magyarországban az »Ezeréves Magyarország« »Im Fluge durch die Welt« című és egyéb elismerésnek örvendő diszümveket kiadtam, egy még ma is Pesten lakó, Heyer Arthur nevű festő irodámban egy Petróczky nevű urat mutatott be. Utóbbi előkelő és magnyerő módon azt állította, hogy az olasz Akadémia által, mint bizalmi férfiú van kiküldve, azzal a megbizással, hogy tolem diszümveket átvessen és azokat Olaszországba az olasz akadémia tükarságának beküldje.

E megítéltelő ajánlat igen megörvendeztetett és Petróczky ur óhajja szerint intézkedtem a különféle igazolványok megszerzése végett. Néhány hét eltelté után Petróczky ismét meglátogatott irodámban és örömteljes igazottsággal kijelentette, hogy műveim (mint különben a többi akadémiaknál is*) nagy tetszést arattak, hogy fizetleltbeli taggá neveztek ki és hogy az akadémia csillagjával óhajtanak kitüntetni. Most már egy olasz nyelven megfogalmazott, előttem érthetetlen okmányt kellett kiállítanom. Minthogy már előbb a párisi- és chicagói, valamint a millenbiumi kiállítások alkalmával diszümveim kitüntetésben részesültek, nem volt okom Petróczky állításainak valóságában kételkedni és az említett kitüntetés elnyerésére más érdemes férfiakat is ajánlottam.

Ismét néhány hét után megjelent Petróczky nálam és kézbesített egy oklevelet. Utóbbiból, mely olasz nyelven volt megfogalmazva, csak »Academia Stella d'Italia« szavakat és nevet tudtam kibetűzni. Petróczky kijelentette, hogy 75 frt tagsági díj azonnal és további 75 frt a kitüntetés átnyújtásakor fizelendő, mert ez az előírás. Mikor néhány hét után a rendjelet megkaptam, kezdtem még is bizalmatlan lenni és Petróczkyt nemcsak család miatti feljelentéssel fenyegettem, hanem meg is biztam ottani képviselőmet egye meg Petróczky ellen a fenytő feljelentést. E felett Petróczky roppant dühöngött s fenyegetett, hogy beperel becsületsértés miatt és beküldött nekem egy ugynevezett egyesületi közlönyt, amelyben egy az olasz király, mint ami császáruk és királyunk, mint védnökök le vannak fessive. Most harmadfél év után olvasok a lapokban oly rendjelekről, melyeket német kaptam (?) és nyolczszáz frtról, melyet nem fizeltem. Az itt felsorolt tényeket több becsületbeli tanu által az ottani bíróságnál be fogom bizonyítani. Az itt közölteteket maga, Petróczky sem — bármily nagy gonosztevő is — tagadhatja le.

Már most kérdem a tekintetes szerkesztő urat, hogy nem-e történhetett volna hasonló eset bárki másán is meg és hogy el kell-e tünnök, hogy e miatt nevem becszenyvezik?

Kiváló tisztelettel
Laurenc Gyula
igazgató.

Bécs, I. Schulerstrasse, 18/I.

E levélhez csak egy-két szó megjegyzés kell. Laurenc Gyula, (noha a levél elején az ellenkezőjét mondja) hiven ugyanazt írja meg amit mi Petróczky József viselt dolgairól megirtunk. Hogy akadémikussá tette, érmet szerzett neki s ezért pént kért. Hogy Laurenc Gyula az ekképp »szerzett« akadémiai tagságot a névjegyére írta, az érmet zöld szalagon a nyakán hordta, az már nem a Petróczky, de a Laurenc dolga. Ahhoz pedig nincs is szavunk.

It egyben megemlítjük, hogy Petróczky József ellen Bérczy Béia rendőrkapitány vezet a nyomozást, aki Marsalko detektívet bizta meg, hogy iparkodják Petróczkyt és hitestársát kézre keríteni.

*) Melyeknél?

KÜLFÖLD.

Az angol alsóházról. Londoni táviratunk szerint az alsóház a felirati vita során Smith-nek azt az indítványát tárgyalta, hogy a Ház sajnálatát fejezi ki azon, hogy a trónbeszédben nincs szó az országos egyház némely részében uralkodó törvénytelenégről. Balfour elnevezte az indítványt, amelyet a ház 221 szavazattal 89 ellenében elvetett.

Az osztrák tartománygyűlések. A mai bécsi lapok jelentik, hogy a tartománygyűlések egy része már február 20-ika táján, a többi márciusban ül össze. Az elsők között van a galicziai tartománygyűlés, az utóbbiak között a cseh tartománygyűlés.

A halhatatlan Dreyfus-ügy.

Ponson du Terrail, a francziák rém regényírója a «Petit Journal»-nak megírta az 5. hírhefti Rocambole-ját. A kisdéd boulevard-lap hihetetlen számú példányokban kelt el napról-napra. Az olvasók a bakon ülő kocsisok, a sarki hordárok, a vásárcsarnokok hölgyei, de a magasabb körök olvasóközönsége is.

Egy szóval, Párisban kitört a Rocambole-láz és Rocambole-ról neveztek el kalapokat, nyakkendőket, sétapánczokat, sőt mártásokat és versenylovakat is.

Egyszerre csak ahhoz a ponthoz jutott el a termékeny szerző, amely után már csak ez a szó következett: (Fin.)

A «Rocambole» befejeztével a kiadó kellemetlen tapasztalatra ébredt: megcsappantak az előfizetők. Rohant Ponson du Terrailhez.

— Mit tett az ég szerelméért?

— Befejeztem a regényemet! felelt emez flegmával.

— Az nem lehet, annak nem szabad megtörténni...

— De hiszen Rocambole meghalt?

— Az mindegy! támaszsa fel, mert különben tönkre vagyok téve.

Es a szerző „Rocambole feltámadása” címmel csakugyan folytatta a regényét a „Petit Journal” egyes elárúsítása ismét a millió példányig szökött fel és a kiadó uszott a boldogságban.

Azután is több ízben vége szakadt a népszerű regénynek, de a boulevard közönség annyira ragaszkodott hozzá, hogy új meg új ciklusokban kellett folytatni Ponson du Terrail haláláig, sőt még azon túl is «hátrahagyott művei» gyanánt.

Ilyenforma «halhatatlanság»-ban van az évek óta huzódó Dreyfus-ügynek is része. Hiában hirdetik, hogy vége van, hogy meghalt... újra meg újra feltámasztják halottaiból. A francia pártok és a revízió hívei, vagy ellenzői szenvedélyesebben harcolnak egymás ellen, mint valaha.

Mazeau-nak, a semmitőszék elnökének arról a vizsgálatáról szóló jelentése, amelyet Quasnay de Beaurepaire panaszára a büntetőtanácsban állítólag előfordult rendelkezésekről vezetett, s amelyet a párisi lapok tegnap közzétettek, új olajat önt a szenvedélyek magasan felcsapó lángjára.

Loew és Bard semmitőszéki bírák, a kikelet Quasnay de Beaurepaire elsősorban gyanúsít, élénken védekeznek és a kamarában, most az a meggyőződés látszik fölülkerekedni, hogy Franciaország első bíróságának tagjait nem érheti semmi vád.

Ma terjesztik a kamara elé a revízió bizottság határozatát, amelyben elveti a kormányt az azt a javaslatát, hogy a

revíziós ügyeket a büntetőtanácsból elvéve, bizzák a semmitőszék plénumára.

Mazeau Quasnay de Beaurepairenek egy levelét közli, melyet lemondása előtt, néhány nappal írt Bard előadónak, s amelyben biztosítja, hogy ő minden gyanúsító közleménytől távol áll.

Csak a hivatalából való kilépése után kezdett Bard, Loew és több bírótársuk ellen ellenségesen fellépni, s azzal vádolni őket, hogy Dreyfus-nak kedvezni akarnak és rosszdindulattal viselkednek a hadsereg iránt.

Cuignet kapitány, aki Henry ezredes hamisítását nyomozta ki, Roget tábornok és Lebrun-Rennault százados panaszkodnak a semmitőszék rosszakarata miatt, míg ellenben Chanoine tábornok és Peyrolle alhadbiztos teljesen kifogástalannak mondották a bíróságnak velük szemben tanúsított magatartását, sőt Sevestre semmitőszéki bírót is, aki különben Quasnay de Beaurepaire pártján van, odanyilatkozott, hogy ez Loew-wel és Bard-dal szemben tuloz.

Bard és Loew czáfolta végül az ellenük emelt gyanúsításokat és erélyesen hangsúlyozták, hogy Quasnayt csak a szenvedély ragadta ezen indokolatlan támadásra.

Az említett iratoknak közzététele a kamarában is azt a benyomást keltette, hogy a semmitőszéki bírákat nem illetheti szemrehányás, de azért bizonyosnak veszik, hogy a kivételes törvényt elfogadják. Mellette fog szavazni a régi Méline-párt, kivéve Ribot-t, Barthou-t Poincaré-t. Ezek helyett a nacionalisták és az aniszemitaok fognak részavazni, úgy hogy a többség 50—60 szavazatra tehető.

Berthou, Poincaré, Pelletan és társaik a kormányhoz intézett felhívást tesznek közzé, amelyben azt az elhatározásukat tudatják, hogy az igazságszolgáltatás legfőbb elveit minden támadás fölé helyezik. Franciaországnak csak egy szüksége van arra, hogy igazságszolgáltatása köztisztviselőben álljon, mint arra, hogy erős hadserege legyen. A kormány javaslata nem hozza létre a most annyira szükséges egységet, a kerekasztali reakció és császáriák szövetezése ellen Ribot nem írta alá ezt a nyilatkozatot, de a javaslat ellen fog szavazni.

Armand Gharpentier az ismert regényíró, Maurice Barrés bölcészeti íróhoz levelet írt, melyben azt az eredeti indítványt teszi neki, hogy ki-ki tartson egy óra hosszat tartó beszédet. Barrés Dreyfus bűnössége mellett, Charpentier pedig a vádolt ártatlansága bizonyítására. A hallgatóság minden hangos véleménynyilvánításától tartózkodjék, a felolvasások után pedig czédulákon szavazzanak és szavakkal: «Feltétlenül meg vagyok bűnösségéről győződve» — vagy; «Feltétlenül meg vagyok az ártatlanságáról győződve.»

Páris, február 10.

(Az Esti Hírlap távirata.)

Az «Aurore» a szenátus gambellista pártjának egy nyilatkozatát közli, amelyben a revíziós eljárás megváltoztatásáról szóló törvényjavaslat ellen tiltakozik, mert ez a javaslat az igazságszolgáltatás szabad menetének megakadályozására irányuló intézkedés.

Quasnay de Beaurepaire, azt mondja az «Echo de Paris» mai számában, hogy Bard négy nappal a revízió tárgyalása előtt felolvasta

jelentését Clemenceau, Labori és Reinach előtt. Paul Clemenceau, a képviselő testvére ezt állítólag beisismerte. Beaurepaire vizsgálatot kér.

TÁVIRATOK.

Indiánok támadása.

Valparaiso, február 9. (Az Esti Hírlap távirata.) Bolíviából jelentik mai kelettel: A corocorói bányák épületét, amely chilei birtok, ezernél több indiánus körülzárta és kifosztotta. Az igazgató, a felesége és egy hivatalnok úgy akart megmenekülni a haláltól, hogy 3000 dollárt ajánlottak életükért. A támadók visszautasították az ajánlatot, mire az igazgató agyonlőtte a feleségét, a hivatalnokot és azután önmagát. Ez az eset valószínűleg bonyodalmakra fog vezetni Bolívia és Chile között.

Harc a Fülöp-szigeteken.

Washington, febr. 9. (Az Esti Hírlap távirata.) Az amerikaiak vesztesége február 4-ike óta a következő: 3 tiszt és 56 katona elesett, 8 tiszt és 199 katona megsebesült.

London, február 10. (Az Esti Hírlap távirata.) A «Morning Post»-nak egy washingtoni távirata szerint Miller tábornok azt jelentette, hogy az iloilo filippinok néhány vezére a sziget belsejébe menekült. Az iloilo föléllők seregében teljesen felbomlott a fegyelem.

New-York, február 9. (Az Esti Hírlap távirata.) Egy washingtoni távirat szerint Otis tábornok azt táviratozta, hogy Miller tábornokot utasította szólítsa fel a fölkelőket, hogy péntek délelőtt 9 óráig ürítsék ki Iloilo városát és erődét, ellenkező esetben megkezdik a bombázást.

Obstrukció a horvát tartománygyűlésen.

Zágráb, febr. 10.

(Az Esti Hírlap tudósítójának távirata.)

A horvát tartománygyűlés tegnap a piszarovinai képviselőválasztás igazolásának ügyét tárgyalta. Az igazoló bizottság Vuksan képviselő választásának igazolását, Bauer ellenindítványa a választás megsemmisítését javasolta. Az ellenzék éjtelenül húzta ki a vitát, határozott obstrukciós jelleggel.

Az esti ülésben Kovacevics főispán a baloldal zajongása közben kifejtette, milyen eszközökkel dolgozott a baloldal a választás előtt a piszarovinai kerületben. Behatóan czáfogatja az ellenzéknek a választásra vonatkozó vádjait és igazolja a választó bizottság eljárását. A bizottság elnökének — ugymond — a koalíció terrorizáló rendszere mellett joga volt figyelmeztetni a választókat, hogy ne tegyék ki magukat Pazariacs megválasztásával esetleges újabb választásnak; de hogy nem engedte meg Pazariacs jelölését, az nem igaz. Látva, hogyan igazgatja az ellenzék a népet, örülni kell, hogy a piszarovinai kerületet elhódították tőle. (Hejjeslés jobbról.)

Kuluzovics tiltakozik az ellen, hogy az ellenzéki koalíció feligazgatja a népet és ismerteti a választáskor történt eseményeket. Fáj neki — ugymond — hogy katolikus lelkes ilyen törvénytelenül szervezett mandátumot elfogadott. Szégyenli magát, hogy olyan felekezettek a híve, a melynek ilyen lelkeszei vannak. (Zajos tetszés a karzaton, a me-

yet az elnök kiürített. — Az erre következett szünet alatt izgatott szóváltás támadt Vuksan és Kuluzovics között.)

Modrusan a nép feligazgatását a nemzeti pártra fogja rá, amely szerinte a legiszonyosabb pressziót és törvényteleniséget követte el a piszarovinai kerület visszahódítása végett.

Mazzura dr. 8 órakor a terem szelöltetését kéri. Azután Bresztyenszki az ülés elhalasztását kéri, de a ház az indítványt elveti.

Mazzura (akinek az elnök megadta a szót): Minthogy izzadok, levelem kabátomat. (Leveti kabátját.) Tetszés balról. — Jobbról: Ez illetlenség! Az elnök provokál erre eljárásával. (Ismét felveszi kabátját.) A szónok azután Kovacevicssal polemizál és védi Bauer dr. indítványát.

Mazzura után Banjavcsics dr. szintén Kovacevicssal polemizál és visszautasítja a koalíció ellen felhozott vádjait.

1/10 órakor az elnök szünetet rendel. A szünet alatt az ellenzék kiadja a jelzőt az obstrukcióra és abban állapodik meg, hogy Banjavcsics éjfélig beszéljen, azután zárt ülést kérnek és abban előbb megvitatják, hogy megtartassék-e a zárt ülés, azután pedig névszerint szavaznak. Szólásra elő van még jegyezve Bresztyenszki és Vobanics.

Egynegyed 12 órakor az ellenzék szünetet kér, de az elnök megtagadja. Banjavcsics erre lemond a szólás jogáról. Vobanics és társai zárt ülést kérnek, a melyben Vobanics panaszt emel a karzat kiürítése, a szünetek megtagadása és hasonló dolgok miatt.

A zárt üléseu névszerinti szavazással elvetik a zárt ülés tartására vonatkozó indítványt.

A nyílt ülésben Mazzuranics dr. szólal fel. Közbeszólások balról: Eifel van.

12 óra 20 perczkor az elnök berekeszti az ülést. A legközelebbi ülés ma lesz.

VÁROSI ÜGYEK.

— (A főváros idegenforgalma.)

Propper N. János nagyváradi volt kereskedelmi iskolai igazgató ajánlatot tett a fővárosnak, hogy egy legközelebb keleten rendezendő nagy körútjában a nevezetesebb helyeken, szállodákban, gőzhajókon, vasúttársaságoknál stb. kieszközölje, hogy a fővárostól szóló különböző nyelvű leíró füzetek álljanak az utazók rendelkezésére. Ezek a füzetek lennének hivatalva arra, hogy a külföldieket Budapestre csábítsák. Propper ezért a fővárosnak 2000 forintot kér a fővárostól, a reklámfüzeteket azonban természetesen a fővárosnak kellene megfizetnie. A fővárosnak azonban ezekre a nagy költségekre fedezete nincs, s így szó sincs arról, hogy a Propper ajánlatát elfogadják. Dolgoznak természetesen a fővárosi al idegenforgalom emelésén, melyre vonatkozólag terjedelmes munkát fog nemskára megjeleníteni a főváros egyik tanácsjegyzőjével. Az idegenforgalom rendezése azonban nem ezen az alapon fog történni. Fővárosi vélemények szerint egy ilyen Propper-féle költséges vállalkozásnak nem is volna meg a kívánt hatása, mert az intézkedéseknek csak igen kis részét tartalmazza. Ezért az ajánlat most valószínűleg még tárgyalás alá sem kerül. Az idegenforgalom emelésére ugyanis egyesület létesítését vették czéba a fővárosnál. Ez fog aztán az idegenforgalommal szakértőleg foglalkozni, ez veszi majd tárgyalás alá a Propper-féle ajánlatot is.

— (A kórházak költségvetése.) A fővárosi kórházi bizottságának költségvetését a belügyminiszter mai leiratában némely nem lényeges változtatással jóváhagyta.

RENDORI HIREK.

Körözött rablógyilkosok. E hónap elsején történt Münchenben, hogy Dietl Ulrik zsbárust és annak hatvanhárom éves édes anyját Dietl Johannát Thalkirchenstrasse 829 szám alatt levő zsbárus üzletükben halva találták. Mindkettőjüknek elmetstették a nyakát. A boltban nagy fel-fordulás volt, össze-vissza hevert az árúk egy része. Legnagyobb részük azonban hiányzott és így nyilvánvaló, hogy rablógyilkosság történt. A müncheni rendőrség erről az esetről ma értesítette a főkapitányságot és körözvényében megküldötte a rablógyilkosságai gyanúsított két ember személy-leírását is.

A gyanúsított rendőrtisztviselő. A lopással gyanúsított rendőrnököt, Takó Ferencet tegnap délután négy órakor elbocsátották a főkapitányságból. Eddig még nem tért vissza lakására, és a rendőrségnél sem jelentkezett. A vizsgálatot folytatják és rövid idő alatt be is fejezik az iratok további eljárás végett átteszik a bíróságához.

Razzia. Az éjjel a második kertlemben nagy razzit tartottak. Ez alkalommal 71 embert állítottak elő. Ezek közül 46 ember ellen megindították a kihágási eljárást, a többi pedig rendes foglalkozás és lakáskeresésre utasították.

Fegyelmi vizsgálat rendőrtisztek ellen. Említve volt már, hogy a Neszmélyi Arthur hírlapíró rendőri bántalmazásának ügyéből kiolyólag Rudnay Béla főkapitány rendelte a fegyelmi vizsgálatot Sajó Sándor kapitány ellen, még pedig azért, mert be nem várva Krecsányi Kálmán VIII. kerületi rendelkező kapitány parancsát, rohamot intézett a közönség ellen. Fegyelmi vizsgálatot indított kivül még Bockelberg Ede és Gerlich Károly rendőrfelügyelők ellen is, mert a rohamot úgy intézték, hogy Neszmélyi bántalmazódhatott, másrészt, hogy amikor a bántalmazásról már tudomásuk volt, az illető rendőrt azonnal ki nem nyomozták.

Garázda rendőr-ellenőr.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

A főkapitányság egy ügyvel foglalkozik most, amely díszes helyet foglalhat az fegyvevezett «rendőri tulkapások» bokréta-jában. Hartung Péter rendőrellenőr ellen folyik a vizsgálat, mert egy munkást minden komolyabb ok nélkül félholtra ütött, vert. Hartung Péternek rettegve neve van az ötödik kerület munkásai között és kegyetlen bánásmódját jellemzi melléknévei: «az ötödik kerület Rózsa Sándorja», melylyel a munkásnép a féltelmetes embert illeti. Utés, dőfés, rugás az ő eszközei, ha hivatása után: ellenőrzésre megy és a lebujszóban, korcsmákban, ahol megjelen, elcsittul a hangos beszéd, abba marad a nótázás és mindenki igyekszik a hatalmas férfi haragja elől kitérni.

Mult vasárnap esti tizenegy órakor a Lipót-köruton lévő Lipczey-féle vendéglőben munkásnép mulatott. A munkások igen jól érezték magukat, danolgattak, hol pedig táncra perdültek. Ebben az időtájjában lépett a vendéglő helyiségébe Takó Ferenc rendőrtisztviselő, hogy a rendőrlőtt örködjék. Nem is taált semmi kifogásolni valót és barátságos szövaltásba elegyedett a vendéglőssel. Mikor már menni készült, meglátott a csapszék előtt egy ügyelgő munkást Kristófi Pált, akihez évődve szölt.

— Hát te még nem alszol?

A munkás mosolygott a nyájas szövalkra és együgyűségében így szölt a rendőrnökhoz.

— Még nem kapitány ur.

Takó elment; amikor Hartung Péter rendőrellenőr épen ez utóbbi szövalknál két rendőr kíséretében belépett a vendéglőbe.

Hartung, aki hallotta a kapitány-tulázást, éktelen dühbe borult.

— Mit mondasz te barom, kapitány ur? Ne!

Azzal öklével egy olyan fricskát adott a szegény ember orrára, hogy az menten be törött. De itt nem állt meg a feldühödt rendőrellenőr, hanem elkezdte az ártatlan munkást össze-vissza verni. Rugta, döfte, ahol érte. Egy perc alatt egészen elönlötte a vér. De a dühöngő rendőr most sem állt meg, hanem megragadta a munkást és kirugta az utcára. Itt következett azután a lekegyetlenebb jelenet. Ott künn már egy sereg rendőr várakozott és amikor meglátták az áldozatot, neki támadtak, agyba-főbe verték. A munkás elájult, hazaszállították és a tegnapi napig nyomta e verés következtében az ágyat. A basáskodó rendőrellenőr haragos kedvében volt és mikor a szegény munkást így helybenhagyták visszatért a vendéglőbe.

Az elkezeredett munkások ekkor feléje todultak és megtámadni akarták. Rettentes vérfürdő keletkezhetett volna, ha a vendéglős vissza nem tudja tartani vendégeit.

Nyomabn ezután a jelenet után betiltották a vendéglő táncvizalmát.

A főkapitányság vizsgálatot indított ebben az ügyben csak az a különös, hogy a dühöngő ellenőr még mindig vigan folytatja a kerület illetén «bejárását».

KÜLÖNFÉLÉK.

Háztartási kiállítás.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

A «Magyar háztartási iskolaegyesület», amelynek élén Szécskay István és özv. Herich Károlyné állnak, első évi működésének eredményeit ma mutatja be a közönségnek egy egyszerű, de csinos kiállításon.

A kiállítás megmutatta, hogy a «Háztartási iskola-egyesület» hiányt pótol. Háziasszonyokat nevel a magyar társadalomnak. És pedig milyen háziasszonyokat! Ha valaki jó háziasszony feleséget akar, csak menjen el az egyesület Rottenbiller-utcai helyiségébe és válasszon az ottani növendékek közül. Jobb háziasszonyt sehol sem kap.

Legalább arról tanuskodik a kiállítás, a mely voltaképen két részből áll.

Az egyiknek tárgyai olyanok, mint a melyekről már Arany János is elmondta az ő balladájában: «Vadát, halat s mi jó falat, Szem száznak kellemes.» Képviseve van ott a konyhaművészet minden ága. Étvágygerjesztő, inycsiklandozó dolgok festői csoportokban. A kitűnő komlós kenyértől a torták legfinomabb fajtájáig ott van minden. Van ott paprikaszalonna, hurka, kolbász, borsajt, tarhonya, házilag készült imperiál, mayonnaise, hasché, különböző testák, torták, likörök, befőttek, boszorkánykása, indiai fánk és ki tudná még felsorolni, mi minden?

Ha az ember nem hitte el, hogy mindez kiválóan izletes, mindjárt meg is kínálják beöle gyöngéd női kezek.

Egy másik teremben voltak aztán a kézimunkák kiállitva. Egyszerű, de csupa hasznos és háziasszonyoknak föltétlenül szükséges dolgok. Különböző

fehérneműek, ingek, nadrágok, harisnyák egyszerű kivitelől kezdve a finomabb horgolt és azzsuros dolgokig.

Voltak ott kiállitva még foltozások is, mert hisz a jó háziasszonynak tudnia kell kijavítani az elromlott öltöndarabokat. Aztán egyszerűbb háziruhák, hogy ne kelljen minden apróságért mindjárt varrónőhöz szaladni.

Szóval egyszerű a kiállítás, nem keresi a pompát, de jól eső érzéssel tölti el az embert, mert a szolid munkáirányzatot honosítja meg a nők közt ma, mikor legnagyobb részük emancipálni akarja magát — a munka alól.

Jól teszi, aki megnézi ezt a kiállitást!

Munkácsy gondnoka. Munkácsy Mihály súlyos betegsége miatt, képtelen lévén saját vagyoni ügyeinek vezetésére, — nejeinek kérelmére a párisi bíróság a művész magyarországi vagyoni ügyeinek rendezésére Zsilinszky Mihály államtitkárt nevezte ki gondnokul. Sajnálatos, hogy erre az intézkedésre nagy szükség van, mert a művész még az «Ecce homo» című képeért sem kapta meg szerződés szerinti honoráriumát.

Balogh Kálmán öngyilkos. Az ócsai képviselő halálának okai mindenki agyszérbüdetést mondott, míg most a Dunántúli Hírlap értesülése szerint kiderült, hogy Balogh Kálmán öngyilkosságot követelt el. Végzetes tettét bezzámithatatlan állapotban követte el, mert már régebb idő óta mutatkoztak rajta az agylágyulás tünetei, amelyek az önálló elhatározástól ugyszólván teljesen megfosztották. A szerencsétlen képviselő holttestét Füssön szentelték be, s onnan a győri családi sirboltba szállították.

Egy lesszakadt gomb. Jaltában napokban halt meg Hofschneider, a többszörös milliomos udvari szabó, aki negyven év előtt még földhöz ragadt szegény foltozó szabó volt és nem gyanította, hogy valaha nevével szembe nézve is viselhesse. Egy szerencsés véletlennek köszönhetően millióit, II. Sándor császár a hatvanas években látogatott el Jaltára. A fogatból kilépve egyenruhájá megakadt és egy lesszakadt gomb a földre hullott. Ez a jelentéktelen eset láthatólag lehangolta a császárt, midőn környezetének nagy rémületére egy szegényes külsejű emberke tolazkodott a császárhoz és ajánkozott, hogy nyomban felvarrja a gombot. A hatalmas uralkodó mosolyogva engedett e kívánságnak és az élelmes szabó ügyes kézzel, néhány öltésel, a régi helyére rögzítette a lázongó gombot. Azután mely hajlongások között megköszönve a magas kitüntetést, távozni készült.

— Várj hát, kiáltott rá a császár, hadd adok valamit a fáradságodért.

— Oh felség, rebegte a szegény zsidó szabó, boldog vagyok, hogy szolgálhattam felségednek.

— De akarom, hogy kívánj valamit... Ha meg kell lenni... egy czégtáblaért esedezném...

— Czégtáblaért? kérde csodálkozva a császár.

— Egy czégtáblaért, amelyre azt írhatnám, hogy a császári felség udvari szabója vagyok.

II. Sándor nevetve engedett a szabó kívánságának és minthogy az utcai jelenet híre gyorsan elterjedt, Hofschneider csakhamar ismert és felkapott szabó lett. Nagy jövedelmével takarékosan bánt és milliókat gyűjtött össze.

— Perzsa herceg Budapesten.

Malek Manzur Mirza a perzsa sah másodszüllött, fia európai köruton van. Párisban több hetet töltött, néhány uapra Nizzába utazik, ellátogat Rómába, Velenczébe, Bécsbe és Budapestre is, Konstantinápolyon keresztül pedig visszatér Perzsiába. Az eddigi megállapodások szerint a jövő évben ismét eljön Európába, még pedig leginkább, hogy a párisi kiállitást meglekintse.

Kedélyes képviselő. Véletlenül nem a magyar parlament tagjáról van szó pedig hajh, van kedély olt is. Jóformán csak kedély: De még kedélyesebb képviselői vannak a japánoknak. Így például, Koyama Kindnosuke, japán honatya szó moru hőse most a nap országa sajtójának a kicsiny, testes urnak meg mint a haladópart tagjának négyezer Yent körülbelül tizezer forintot) ígérték, ha kilép pártjából és átszegődik az ellenséghez. Az országos adókról volt szó, amelynek megszavazása fölötté érdekében állott a japán kormányának. Koyama ur elfogadta a megígért összeget és be is jelentette kilépését pártjából, de — ehez igazán japáninak kell lenni — azt írta eddigi elvtársainak, hogy kilépésének nem elveinek megváltoztatása az oka, hanem a kapott négyezer yent. A parti elnökségéhez intézett levelében megírta, hogy négyezer yent bizony sok pénz egy japánnak, aztán meg, ne is igen fáj-lalják távozását, hiszen ő még vissza fog térni. Es Koyama ott hagyta pártját, átszegődött a kormányhoz és azután megtette azt a tréfát, hogy az adójavaslat ellen szövalott, azzal érvelve, hogy őt csak azért fizették meg, hogy a kormánypárthoz szegődjék, a törvényjavaslatról szó se volt. Lett persze erre óriási skandalum. Eddig csak az ellenzék szöltta, most a kormánypart is elverte rajta a port, akárhogy igyekezett Omayada Schinzora a miniszterre hárítani a felelősséget, mert hogy oly ügyetlenül csinálta a dolgot. Szóval Japán rohamosan halad a civilizáció útján.

Gyilkos szerzetes. Párisi táviratunk szerint a Havas-ügynökségnek azt jelentik Lilleből, hogy az ottani lakosság körében nagy forrongást okozott egy Foucau nevű fiatal leánynak a meggyilkolása. Egy szerzetest vádolnak azzal, hogy a leányt, miután erőszakot követelt el rajta, megfojtotta. A szerzetes tagadja ezt és a holttest előtt is hangoztatn ártatlanságát. A tömeg ki-gunyolta és fonyegette. Tegnapi este ellenséges tüntetések voltak különféle egyházi intézetek és iskolák előtt. A nép bevverte egy klerikális újság helyiségének ablakait és több papot megfelynyegett. A hatóság 25 embert tartóztatott le és most is fogva tartja őket. Újabb tüntetésektől tartanak, különösen holnap, amikor a meggyilkolt leányt eltemetik.

Elégett grófi gyermek. Zedwitz Kurl grófot, Hanau herceg sógorát, nagy csapás érte. Dupponi kastélyában — mint Berlinből írják — másfél éves fiacskája megegett. A szerencsétlenség annál fájdalmasabban érinti a szerencsétlen szülöket, minthogy sokáig csak három leány gyermekük volt, midőn tizenegy évi szünet után fiúörökösük született.

Gyerekeszszel. A mama a mi atyánkra tanítja a kis leányt.

— Mondd meg kicsikém, miért kérjük mindig a jó Istenkétől, hogy adja meg nekünk a mindennapi kenyerünket?

— Hogy mindig triss legyen!

A Hódoló díszfelvonulás. Eisenhut Ferencz óriási kőképe látható Vasostiget, Andrássy-ut végén, reggel 9-től este 1/2 óráig. Belépő díj 50 kr gyermekéig 30 kr.

Naponkint 50 koronás értéket sorsolunk ki, szombatonkint 200 koronásat. Az összes egy hetilapszámok, akár megnyerték az 50 koronás értéket, akár nem, tovább játszanak a 200 koronára.

SZÍNHÁZAK.

* Császár darabja. A Nemzeti Színházban Császár Imre ma délelőtt olvasta fel a »Vezeklés« című társadalmi színművét, mely a hallgatókra nagy hatással volt és amelynek fényes színadi sikert jósolnak. A »Vezeklés« a szereplő művésznőknek — P. Márkus Emiliával az élükön, — jó alkalmat nyújt nagy töltelre-pompa kifejtésére.

* A Bibliás ember Kolozsvárott. A vidéki színházak örvendően kezdik kultiválni az operai előadásokat. Magától értetődik, hogy a kolozsvári Nemzeti Színház e tekintetben is elől jár. Bölönyi József indendánssága óta egymást érik az operai bemutatók és ezek úgy az előadás, mint a kiállítás tekintetében is teljesen kielégítik a kolozsvári közönséget. Mára Kinizl »A bibliás ember« című operája van kitűzve Kőrányi Frida, Székely Irén, Fehér, Kassai Mezei közreműködésével.

* Magyar művész Berlinben. V. Margó Cécília, a Népszínház széphangu énekesnője, tegnapelőtt Berlinben önálló hangversenyt rendezett, amelyen leginkább a férje Verő György szerzeményeit énekelte, s mindkettőjüknek ószinte sikere volt.

* Kamarahangverseny. A Grünfeld Berkovics Riedl Bürger ezidei 7-dik kamara hangversenyére melyet e hónap 12-én délután a Royal-szállóban rendeznek, nagy az érdeklődés. Betlen Eleonora a magyar születésű vendég művésznő Weber Oceanáriáját s Beethoven Leonora-áriáját énekl, továbbá újdonságot kélt Kirchner a magyar stílusban írt vonós-negyese. A műsort Mendelssohn G-dur vonós-negyese fejezi be.

Az Esti Hírlap sorsjátéka.

A magyar újságolvasás meghódultatására és szélesebb körökben való terjesztésére az Esti Hírlap közönsége, tehát a hírlap minden olvasója számára mindennap a törvény felügyelete alatt álló tárgy-

sorsjátékot

rendezünk. Az Esti Hírlap minden olvasója játszik és pedig nem csupán az aznapi számokra való sorsoláson, hanem a heti sorsoláson is.

A rendes napi sorsjáték nyereményének értéke 50 korona. A heti nyereménynek pedig, amelyre az egész hét valamennyi napján, hétfőtől szombatig kibocsátott lapszámok játszanak, 200 korona.

E sorsolásunkra a m. kir. szabadalmi hivataltól 11,614. szám alatt kizárólagos szabadalmunk van, a m. kir. lottó-jövedéki igazgatóság pedig 769. számú rendeletével adta meg vállalkozásunknak a pénzügyi hatóság engedélyt. A sorsolás kir. közjegyző hivatalos közreműködésével történik.

A mai nap kibocsátott lappéldányokra, a mai lap homlokán olvasható számokra a sorsolás a következő nap délelőtt tartatik Weinmann Fülöp dr. kir. közjegyző Andrassy-ut 9. sz. II. emeleti irodájában s a sorsolás eredményét a húzás napján délután megjelenő számunkban közöljük.

Azokat a nyereménytárgyakat, amelyekért a nyerő 14 nap alatt bármi okból nem jelentkezik, újra kisorsoljuk olvasóink között.

A nyertes lappéldány tulajdonosa, az illető lap bemutatása után nyomban megkapja a nyereményt, ha személyesen jelentkezik a kiadóhivatalban (Honvéd-utca 4. sz.). De ajánlott levélben is beküldheti az Esti Hírlap nyertes számát s akkor a kiadóhivatal azonnal, postán megküldi neki a kívánt nyereményt.

A nyeremény felvételéhez nem szükséges az egész Esti Hírlapnak beküldése, hanem csak az első oldal ama jelszavított darabjának, amelyen a lap homlokzatán a csillagok közt levő betűsorozat és szám, valamint a lap kelté csonkítatlanul, tisztán olvasható, gondunk volt arra, hogy valóban pénz-értékű, mindenképpen becses és — szükség esetén — azonnal pénzre tehető nyereménytárgyakat adjunk.

Igy választottuk a rendes napi ötven koronás nyeremény-ért a következőket:

Szép nagy olajfestmény arany keretben vagy női aranyóra, arany láncos óra.

A kétszáz koronás nyereménytárgyakat:

Kitűnő gyártmányú biokikl vagy

Kettős fedelű férfi arany-óra aranyláncszal.

Azok számára, kiknek e nyeremény tárgyak nem felelnek meg, a nyertes lappéldány bemutatása után utalványt állítunk ki, melynek alapján az alantabb megnevezett ismert jövedű fővárosi üzleknél 50 illetőleg 200 korona értékű tárgyakat kaphatnak.

Sternberg Armin és testvére-nél (Kerespesi-ut 38. sz.) hangszereket.

Lukács M. Mártonnál órási-utca 4. sz.) ókszereket.

Grossmann S.-nél (Bécsi-utca 15. sz. férfi-ruhákat.

Berényi és Frankl-nál (Kossuth Lajos-u. 21. sz.) női ruhákat.

A csütörtöki

lappéldányainkra való sorsolás ma pénteken délelőtt ment végbe Weinmann Fülöp dr. kir. közjegyzőnek Andrassy-ut 9. sz. II. emeleti irodájában.

Az 50 koronás nyereményre való sorsolásban résztvettek a február 9-iki csütörtöki e napi kelettel kibocsátott összes lappéldányok a lap homlokzatán olvasható számokkal.

Nyerőnek kihuzatott a napi 50 koronás nyereményre a február 9-iki csütörtöki

* CE-574 *

mint azt a Weinmann Fülöp dr. kir. közjegyző által felvett tanúsítvány hivatalosan igazolja.

AZ ESTI HÍRLAP

KÖZGAZDASÁG.

A »Hazai Általános Biztosító Részvénytársaság« a Magyar Biztosító szerit felhagy a viszontbiztosítási üzlettel s azt a »Müncheninek« adja át.

A jegybank állása. Az osztrák-magyar bank állása 1899. február 7-én: Bankjegyforgalom 666,968,000 frt. (-6,918,000 frt.); ércértékpénzeset 490,873,000 frt. (+3,057,000 frt.); váltótárca 195,174,000 frt. (-9,887,000 frt.); lombardüzlet 27,021,000 frt. (-1,072,000 frt.); adómentes bankjegytartalék 27,058,000 frt. (+10,053,000 frt.).

Ferencvárosi sertesvásár. (Hivatalos jelentés.) Kesztlet 81 darab. Erkezett 89 darab összesen 870 drb. Eladtak 803 drbot. Maradvány 67 darab. Malacok: Malacok 40-48 frig. Paronkint 120-180 kgr. súlyban 47-48 1/2 frt. 220-280 kgr. 48-49 frig. 380-380 kgr. 47-49 frt. Öregnekhez 7 1/2 kgr. Malacok — krig. A vásár hangulata élénk volt.

Jelentések a tőzsdéről.

A gabonaüzlet Budapesten. A külföldi szállár tudósítások nem befolyásolhaták az irányzatot, mivel a malmok nem képesek lisztet eladni. Tekintve, hogy az időjárás enyhe és a hajózás megindulására alapos kilátás van, a fogyasztás nem siet a készrúbszerzessel, hanem egyelőre tartózkodásával akarja nyomon az árat. Elkelt 3000 q. buza néhány krral alacsonyabb áron.

A következő buzafajok kerültek forgalomba:

Table with 2 columns: Tiszavidéki, Tiszvidéki, 100, 100, 300. Values: 800 mm, 78.4 kg, 10.60 frton, 79.6, 10.75, 75.3, 10.20, 79.0, 10.40.

Egyéb gabonaneműekben a hangulat nyugodt, az árat inkább névlegesek. Rozsot 8-8.07, tengerit 4.60-4.75 árpát 6.30-6.60 és zabot 5.80-6.10 forinton adták el.

A határidőpiacon lanya hangulat terjedt el, a kínálat túlsúlyra jutott és a kenyérmagvak lényegesen hanyatlottak. Takarmányneműekben pangott az üzlet.

Table with 2 columns: Buza márcziusra, Buza októberre, Rozs márcziusra, Tengeri májusra, Zab márcziusra. Values: 9.76-9.70, 8.60-8.57, 8.-7.95, 4.76-4.74, 5.88-5.85.

A budapesti értéktőzsde. A médió ellátás után a forgalom megélnéskült, az osztrák hitelrészvényben hausse mozgalom tamadt, mivel Berlinben darabhiány mutatkozott. Kereskedelmi bank és közúti vaspálya részvények jelentékenyen emelkedtek.

Az előtőzsdén előfordult kötések: osztrák hitelrészv. 362.40-364.30, magyar hitelrészv. 397.50-398.75, osztr.-magy. államvasut részv. 364-364.60, déli vasut-részvény 66.75, —, leszámitoló-bank részvény 264-264.50, rimamurányi vasmű-részv. 324.50-325.50, közúti vaspálya-részvény 402-406, —, városi villamos vasut-részvény 227.— frton

Zárításkor maradt: osztrák hitelrészvény 364.10, magyar hitelrészvény 398.50, osztr.-magy államvasut részv. 364.40 déli vasut-részvény 66.75, leszámitoló-bank

részvény 264.50, rimamurányi vasmű-részv. 325.25, —, közúti vaspálya részvény 406.—, városi villamos vasut-részvény 227.— forinton.

A gabonaüzlet Bécsben. Az amerikai jegyzések nem fokozták a spekuláció vétekedvét, mivel a csapadékos időjárás és a készrúbs nehézkese értékesítése bágyasbágot hatott.

Table with 2 columns: Buza tavaszra, Rozs-tavaszra, Tengeri máj-jun-ra, Zab tavaszra. Values: 9.56-9.58, 8.10-8.12, 5.05-5.06, 6.12-6.14.

Az értéktőzsde Bécsben. A külföldi biztató jegyzések és a kontremín fedezési vásárlásai megszilárdították az irányzatot, a vezető értékek igen élénk forgalomban hausse irányt követtek.

Osztrák hitelrészvény 364.20, magyar hitelrészvény 398.25, magyar aranyjárdék 119.85, magyar koronajárdék 97.90, angio bank 159.50 osztrák-magyar államvasut részvény 364.50 forinton.

Piaczi árak.

A központi vásárcsarnokban ma élénk forgalom volt. A kicsinybeni elárúsítások következőleg alakultak:

Hús: I. rendű levehsus 75-78. II. rendű levehsus 64-68 III. rendű levehsus 56-60 vesepecsenye egészben 70-72 krajczár, rostélyos 75-80, fehérpecsenye 72-80. tisztított vesepecsenye 160-200. Marhanyelv nyersen 60-72. páczolva 90-100. füstölve 100-120 kr., Bányus egész negyed 80-120, hátulja 120-130 kr. Birkahus eleje 44-48, hátulja 56-60 kr. kilója. Borjúnus czombja 100-120, eleje 68-72, pörköltnek 64-66. Disznóhus czombja lapoczkája 60-64. szűzpecsenye 80-100, karaj 76-80. füstölt sonka 80-100. prágai sódar 110-120 kr., olvasztani való szalonna 56-58 kr, zsír 62-64 kr, hajt 8-60 kr. kilónként.

Baronfi: (Elő.) Rántani való csirke 80-90 kr. sütni való 120-150 kr., levestryuk 130-140 krajczár, sovány kacsa 240-260 kr., kövér kacsa 300-350 krajczár, kövér liba 800-950 kr., sovány liba 300-360, pulyka 500-600 kr., hizalt kappan 220-240 kr., sovány 180-190 kr. paronként.

Zöld-eg: burgonya 2 1/2-3 kr kilója hajortorma 12-20 kr drbja. Vörösbagyma 7-8 kr. Foghagyma 22-24 kr. klja. Kalarabé 8 drb 10 kr., zeller 5-6 drb, 10 kr. fejes saláta 1 drb, 12-15 Keikáposzta 8 drb, 10 kr. Zöldborsó (olasz) kr., kilója, tők 8-10 kr., saláta uborka (angol) 100 kr. drbja. Karfiol 12-16. drbja, Paradicsom 50 kr. kilója. Káposzta drbja 6-8 kr., Vörös káposzta 8-12 kr. drb. 100 drb zöld paprika — kr.

Halak: Elő ponty 60-100 narcsa 85-100 csuka 85-95, süllő — kr., czompo 60-70 kr. Jégelt halak: ponty 50-70, kecsge 120-180, apró hal 15-25. vágott narcsa 40-70 kr. Lazacok 500-550 krajczár kilója. Rak 10-15 kr. darabja. Tengeri halak: Engelhardt Soles 160-260 kr. Rouget 280 kr. Magró 200 kr. Sardella — kr. kilója.

Különlekek: Tejszin 30-32 kr, teljes tej 10 kr. literje. Teavaj 110-120. főzni való 85-100 kr Turó 20-24 kr kilója. Tejföl literje 32-35 kr. Teatojás 30-32 drb 100 kr főző tojás 36 drb 100 kr. Savanyított káposzta kilója 10-12 kr. Sava nyitott uborka 200-260 kr. Ebzetes uborka 200-220 kr., paprika 30-100 krajczár 100 darabonként. Orsz. méhészeti egyesület akác-, virág és kárpáti fenyőméze 75 kr. kilója üvegekben, kimérve 55 kr. kilója.

Kenyeremű: Soroksári kenyér: fehér 14 kr., barna 12 kr. Házi kenyér: fehér 18 kr., barna 13 kr. Péknyer: (burgonyás) Fehér 14 kr., barna 12 kr. kilónként.

Vadak: (Aranyossi A. vadas kereskedő cég központi vásárcsarnok jelentése) Özgerincz —, ózozomb, — fogoly —, vadkacsa 80-100 kr, vadliha —, nyul 120-120, fácán 200-250 kr. drb. ként. Szarvasgerincz —, czombja 100 — kr., pörköltnek való — kr. kilója. Vadliha 120-130 kr. Császarmadár — kr. Erdei szalonka — kr. Vad-disznó czombja 90-100 kr. Gyöngytyuk 90-100 kr. darabja. Fenyvesmadár 4 darab 80 krajczár. Hófajd 150-180.

Szerkesztői üzenetek.

H. János. A nyolczoldalas Esti Hírlap előfizetési ára nem változik, nem fog változni, hanem marad úgy helyben, mint vidéken 60 azas hatvan krajczár. — Soroksári-utca 21. Fel kell jelenteni a kerületi rendőrkapitányságnál. A rendőrség szigoruan bünteti a lakókkal gorbombáskodó házmeztet.

AZ ARANYBARLANG.

Orosz regény.

Írta: Dosztojevski.

Egy házitánító elbeszélése.

— Nos, adott volna-e neki a maquis pénzt, ha nem számíthatott volna g is a babuskára? Nem vette észre, hogy az asztal fölött, mikor a nagymamáról volt szó, három izben is babuskának nevezte? Milyen bizalmas, meghitt viszony ez!

— Igaza van. De mihelyt meg fogja tudni, hogy nekem is részem van a végrendeletben, megkéri a kezemet. Ezt akarta tudni, nemde?

— Csak akkor? Azt hittem, hogy már megkérte.

— Jól tudja, hogy nem, viszonzá Paulina türelmetlenül. — Hol találkozott ezzel az angollal? kérdé némi szünet után.

— Sejtettem, hogy ezt a kérdést fogja hozzám intézni.

Azután elbeszéltem Mr. Astleyvel való találkozásomat.

— Szerelmes önbe, nemde?

— Igen.

— És tiszter olyan gazdag, mint a francia? Sőt, ki tudja, van-e egyáltalában vagyona a francziának?

— Nem bizonyos. Valami kastélya van valahol.

— Ha önnek volnék, hozzámennék az angolhoz.

— Miért?

— A francia tetszetősebb, de hitványabb. Az angol becsület és tiszerte gazdagabb! mondám metsző hangon.

— A francia pedig marquis és szellemesebb.

— Mit tudja ön azt?

A kérdéseim visszatetszettek Paulinának. Láttam, hogy ingerelni akar feleletei csipőcs voltával. Meg is mondtam ezt neki.

— Valóban mulatok az ön mérgeioldésén, viszonzá. — Lakolnia kell tőlakodó kérdéseiert.

— Ugy vélem, hogy jogom van önhöz mindennemű kérdést intézni, felelőnyugodtan, — mert kész vagyok tőlakodásomat azzal fizetni meg, hogy odaadom önnek az életemet semmiért.

Paulina kaczagott.

— Legutóbb a Schlagenbergen kész volt egy szavamra levetni magát a mélységbe. Egyszer majd kimondom azt a szót, amelyet akkor várt, s meglássuk, hogyan cselekszi meg. Gyűlööm önt azért a fesztelen beszédmódot, amelyet magammal szemben megengedtem önnek; és még jobban gyűlööm azért, mert szükségem van önre. Egyébránt legyen nyugodt, kimélni fogom mindaddig, amíg szükségem lesz reá. Paulina felállott; ingerülten beszélt; egy idő óta minden párbeszédünk ilyen módon végződött.

— Engedje megkérdezem, hogy milyen nő ez a Blanche kisasszony?

— Hiszen jól tudja. Távolléte alatt semmi újabb dolog sem történt. Blanche kisasszony minden bizonynyal »tábornokné asszony« lesz, ha a babuska halálhíre igaznak bizonyul; mert Blanche kisasszony, a mamája meg a marquis (ki harmadizi unokatestvére) nagyon jól tudják, hogy tönkrementünk.

— És a tábornok örülten szerelmes? (Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: Kálnoki István.

A történelem az élet mestere.

896 — 1896.

A magyar történet könyve a magyar nemzet szent könyve.

Egy ezredév határköve e két év és közöttük játszódik le nemzetünk történetének dicsőségében és gyászos voltában egyaránt fölemelő és tanulságos története. Ennek az ezredévnek a képét örökíti meg ragyogó színekkel a

Szalay-Baróti
Magyar Nemzet Története

1191 szöveggel és számos műmelléklettel.

Négy kötetben teljes a munka.

Ara : a szent koronát ábrázoló vászondiszkótésben 30 frt, a Corvinák bekötési tábláját utánzó félbörkötésben 32 frt.

4 hatalmas kötetben, a történeti kutatások összes eredményeinek feldolgozásával tudományos színvonalon, de a művelt nagy közönség sajátos érdekeinek szemmel tartásával tárja föl nemzetünk múltját. Szalay József alapvető munkáját annak idején a Magy. Tud. Akadémia nagy jutalmával tüntette ki, éppen azon irányért, hogy az első magyar történet, melyből minden rangúak és rendűek igazán és fölemelően ismerhetik meg a magyar nép ezeréves küzdelmeit. Ezt a kitünő munkát részben átdolgozta, részben egészen új fejezetekkel meg bővítette a hazai történet-írás egyik jelese Dr. Baróti Lajos.

A teljesen kész munka a magyar tudományos irodalom ragyogó díszjele. Amint a történeti hagyomány szívünkben emléket emelt nagyjainknak, szóval a köztudatban élő százados fölfogása történeti múltunknak: ez nyilvánul e könyvben és ezért lesz csakhamar népszerűvé. Minden magyar család szentélyében ott legyen tanulságul és gyönyörködtetésül és járjanak hozzá áldozni a késő nemzedékek is.

O Felsőge az ezredévi kiállításon így nyilatkozott e műről:

— Igazán szép munka és a milleniumra alkalomszerű.

Koronás uralkodónk e legmagasabb bírálatát az ekkor még csak részben elkészült munkáról teljesebben kiérdemelni iparkodtunk és a Szalay-Baróti Magyar Nemzet Történetét a szövegeknek és önálló mellékleteknek olyan nagy számával bocsátottuk közre, amilyennel egyetlen magyar könyv sem díszeskedhet eddig.

1191 kép ékesíti a négy kötetes munkát.

Arcokképek történelmünk nagyjairól és névtelen hősekről és azon idegen nemzetbeli alakokról akik a magyar történelemre bármily néven nevezendő befolyással voltak, számszerint 531.

Emlékek és ereklyék, melyekben a múlt időknek és nagyjainknak emléke él, összesen 261.

Események és jelenet-képek. Régi képek és metszetek történelmünk nem egy nevezetesebb eseményét örökítik meg. A műmellékeken domborművek, később egykoru munkák tartották ezeket fenn. A Szalay-Baróti-féle történet kiváló gondot fordít, hogy ezeket a magyar közönségnek hű másolatban bemutassa. Ilyenmű képeknek száma 220.

Nevezetesebb helyekhez fontos történeti események és kulturális érdekek fűződnek. Ezért közli 105 helynek képét e munka.

Írásmaradványok. Nevezetes iratokban a történelem lelke tükröződik. A nemzet sorsát irányító rendeletek, bullák, manifesztumok eredeti szövegmásolatban; uralkodók, államférfiak és költők kézírását hű utánzatban közli Baróti munkája, összesen 74-et.

Műmellékletel történetünk nagy, dicsőséges eseményeit magyar művészek nevezetes alkotásaiban mutatják be. A magyar történeti festészet legszebb alkotásait: Székely Bertalan, Than Mór, Benczur Gyula, Lietzen-Mayer Sándor, Piloty, Wagner Sándor, Madarász Viktor, Lotz Károly műveit részben színes reprodukciókban, részben fénynyomatu másolatokban közli.

Szóval e könyvre valóban ráillenek O Felsőge szavai: „Igazán szép munka“.

Teljes tartalmáról és beosztásáról tájékoztató, kimerítő prospektust készséggel bárkinek küldünk. — Ugy szintén figyelembe ajánljuk a Szalay-Baróti munkáját kiegészítő kiadványunkat:

Gracza György
Az 1848—49-iki
Magyar Szabadságharcz Története

című munkát, mely az első teljes története a magyar dicsőség annyi fényes emlékeit őrző korszaknak.

5 nagy kötetben, ezernél több illusztrációval jelent meg. Ara diszkötésben 35 frt.

E két munka együtt legszebb emléke egy ezeréves történeti multnak. Hogy mindenki könnyen megszerezhesse, oly módokat ajánlunk, melyekkel minden magyar család magáévá teheti azokat.

Megrendelhető

az „Esti Hírlap“ kiadóhivatalában

Budapest, V., Honvéd-utca 4.

A Szalay-Baróti „Magyar Nemzet Története“ kétféle kiadásban jelent meg. A magyar koronát ábrázoló díszes bekötési táblában a 4 kötet ára 30 frt. A Corvinák stílusában utánzott félbör diszkötésben (Corvina-kötés) a négy kötet ára 32 frt.

Gracza György „Magyar szabadságharcz Története“ 5 kötetben teljes. Díszes bekötési táblája Zala György budai honvéd-szobrának bronznyomatu másolata. Az öt kötet együtt 35 frt.

Kíváncsi és beküldendő!

Megrendelő-bárcza.

Alulírott megrendelem

Szalay-Baróti: „Magyar Nemzet Története“

című munkát 4 kötetben, korona-kötésben 30 frt, vagy félbör-kötésben 32 frt. Az összeget a teljes munka megküldésekor küldöm egészen, vagy kötelezem magam havi 3 frtos részletet minden hó elején mindaddig küldeni a nevezett cégnek, míg a teljes vételár törlesztve nincs. (A nem kívánt mód törlendő.)

A részletfizetés be nem tartása esetén a könyvkiadó cégnek jogában van az esedékes összeget postai megbízás útján, a portóköltés hozzászámításával beszélni. A postai megbízás be nem váltása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes hátralékos számlaösszeg esedékessé válik.

A teljes kiegyenlítésig a könyv a fenti cég tulajdona.

Név és állás

Lakhely és kelet:

1 forintos részlettel egy kötet szállítatik
2 : : két : : egyszerre
3 : : három : :
4 : : a teljes mű : :

Kíváncsi és beküldendő!

Megrendelő-jegy részletfizetésre.

Alulírott ezennel megrendelem

Gracza-Kreith: „Szabadságharcz Története“

című munkát. Teljes mű 5 kötetben. — Kötetenként 7 frt, összesen 35 frt.

Kötelezem magamat a munka átvételéről, illetőleg hótól kezdve mindaddig havonként 3 frtot Lampel R. (Wodianer P. és Fiai) cs. és kir. udvari könyvkereskedésében Budapesten befizetni, míg a teljes mű törlesztve nincs.

A részletfizetés be nem tartása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik s a teljes hátralék azonnal esedékessé válik.

Tudomásul veszem, hogy az első részlet utánvétetik, a többi részlet pedig a cég által beküldendő postatakarépként befizetési lapokon díjmentesen küldhető.

Kelet..... Név.....

Lakhely.....

Állás.....

(Kérjük olvashatóan kit. Iteni.)

Szállítási feltételek:

3 frt havi részlettel, mellet 1 kötet, || 3 frt havi részlettel, mellet 3 kötet,

SZÍNHÁZAK

Budapest, 1899. február hó 10-én:

Nemzeti Színház.

Evi bérlet 22. szám. Havi bérlet 8. szám.

Királyi házaselet.

Vigjáték 3 felvonásban. Irtá: Somló Sándor.

Bourbon	Császár	Bois-Rosé	Gabányi
Mayenne	Vizvári	De la Croix	Egeressy
Ramon	Pálffy	Miguel	Dezső
Belle-Chasse	Latabár	Carlos	Körösmezői

Kezdeté 7 órakor.

Műsor.

Szombaton: Clemenceau/ Vasárnap: Az ember tragédiája.

Magyar kir. Operaház.

Evi bérlet 24. szám. Havi bérlet 6. szám.

SHE.

Fantasztikus ballet két részben, 11 képben. Kémény Jenőtől és Beer Józseftől. Zenéjét Mader Knoul szerzte. — A ballet szövege Rider Haggard „She” (Ő) c. regénye nyomán készült. A choreografiát Gundlach L. készítette; a táncokat ugyanő tanította be.

1. kép: A szökés Isis templomából	6. kép: Az elutasítás.
2. kép: Az örök élet tűzének előcsarnokában.	7. kép: Halálórás után.
3. kép: Kor közelében.	8. kép: She titka.
4. kép: Kalykrates halála.	9. kép: She varázserjeje.
5. kép: A végrendelet felolvastása.	10. kép: Ut az örök élet tűzéhez.
	11. kép: A bűnhődés. Apotheosis.

Kezdeté 7 órakor.

Műsor.

Szombaton: André Chénier. Vasárnap: Hunyadi László.

Népszínház.

A baba

Látványos operette 4 szakaszban. Irtá: Ordonneau Maurice Fordította: Reiner Ferencz. Zenéjét szerzette Audran Edm.

Személyek:

Lancelot	F. Hegyi A.	Alfisa	Küry Klára
Maximin atya	Vidor	La Chanterelle	Solymosi
Hilarius	Németh	Lorénois gróf	Tollagi
Hilariusné	M. Csatai Zsófi	Josse	Tallán I.

Kezdeté 7 órakor.

Műsor.

Szombaton: Bibliás asszony. Vasárnap: A u. Diákasszony. Este: Hajnali harangszó.

Vigszínház.

A végrehajtó.

Bohózat 3 felvonásban. Irták: Sylvane és Arlus. Fordította: Bély Izor dr.

Chéradame	Hegedüs	Antoinette	Molnár R.
Otávia	Niko L.	Largilette	Szerényi
Brocatol	Tapolezat	Pimporet	Gyöngyi
Kapitány	Kazalitzky	Cyprienne	Delli E.

Kezdeté fél 8 órakor.

Műsor.

Szombaton: A hálókocsi ellen- Vasárnap: A u. Trilby. Este: Gavaut, Minard és Tita.

Magyar Színház.

A Gyurkovics lányok

Életkép 4 szakaszban. Irtá: Herceg Ferencz (Rendező: Vidor D.) I. szakasz: Katiúka. — II. szakasz: Sári. III. szakasz: Éta. IV. szakasz: Mici.

Személyek:

Gyurkovicsné	Sz. Szilassy R.	Horkay Feri	Ráthonyi Akos
Radványi	Molnár L.	Kemény Tóbi	Otáry Zsuzs
Gida	Rózsahegy K.	Janko	Kardos
Éta	Bilkei Irén	Katiúka	Rózsa Illi
Mici	Somló Emma	Sári	Aranyossy J.

Kezdeté fél 8 órakor.

Műsor.

Szombaton: A Gyurkovicslányok Vasárnap: A u. A Bolond. Este: Aranylakodalm.

WERNER-féle Varieté

Dalszínház-utca 2.

Ma nagy megnyitó-előadás.

379 Kitünő műsor.

WERNER MANÓ igazgató.

Szabat bemenet, Kezdeté fél 9 órakor.

NEW-YORK kávéház

A m. kir. honvédekzenekar hangversenye a karmester vezetése mellett 348 Kezdeté 8 órakor. Szabad bemenet

Bárány Dezső

mű-hangszer készítő

Budapest, VIII., Kerepesi-ut 57. (Luther-udvar.) 365

Vonós hangszerek és vonók különleges készítője.

Dusan felszerelt raktára mindennemű vonós fuvó és ütő hangszerek valamint azok kellekeinek.

Iskolai és hangverseny hegedűk 3 frittól 1000 forintig.

Saját készítményű hegedűk. Legjobb olasz és német hangverseny hurok.

Arigyezek díjmentesen.

Hotel MILLENIUM szálloda

Budapesten, VIII., Csokonai-utca 10/a.

AN épszínház és technológiával szemben mindkét vasuti állomástól 6 pernyire, villamos közlekedés. Napiszobák 1 frittól és havi szobák 18 frittól felfelé mindenkor kiszolgálással kaphatók. Városi telefon fűzőszobákkal elegánsan berendezve.

Számos látogatást tisztelettel kér Reich József, szállodatulajdonos.

Elegáns kávéház és buffet.

Olcsó valódi

arany ezüst-nemű bevásárlási forrás

14 karátos arany jegygyűrűk 4 forinttól feljebb; pontosan szabályozott zsebórák 5 forinttól 14 karátos aranyórák 15 forinttól valamint 13 próbás új ezüst tárgyak 6 krajczárjával grammját szállít

Lukács M. Márton

ékszer- és órák czég

Budapesten, IV., Váci-utca 4.

a zsidó-utczával szemközt.

Vidékre árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

MERKUR kávéház VII. kerület, Kerepesi-ut 68.

Naponta közkedvelt zenekar hangversenye. Iparosok és vidékről jövők találkozási helye.

Budapest legolcsóbb kávéháza.

Számos látogatást kér NEUMANN és UNGERLEIDER, kávéháztulajdonosok.

Egyetértés budapesti férfi-dalegyesület

1899. február 26-án

a fővárosi Vigadó összes termeiben

hangversenynyel

és hnmoros dalelőadással egybekötött

Jelmezes Estélyt

rendez.

A karokat Starck Henrik zenetanár egyf. karnagy vezényli.

A zenét a cs. és kir. 32. sz. Márta Terézia nevet viselő gyalog-zenekar, karmestere személyes vezénylete alatt, szolgáltatja.

A hangverseny zongorát Plébán Nándor zongoragyáros szíves-ségéből engedli át.

Felülfizetések köze mellett fogadják és hírlapilag nyugtáztatnak A tiszta jövedelem 20%-a a „Hírlapok nyugdíjintézete” alapja javára fordítatik.

Kezdeté 8-kor. Diszfelvonulás fél 9-kor.

Bölepti díj: Személyjegy 1 forint, családijegy 2 ftt 20 kr.

Este a pénztárnál: Személyjegy 1 ftt 20 kr., családijegy 2 ftt 50 kr.

Jerkek kaphatók: A rendező elárusító helyeken, az összes működő tagoknál és az egyleti helyiségben Wilburger Károly ur vendéglősnél Nagy diófa-utca 28. szám.

Minden órajavítás 80 kr.

35 3 évi jótállás mellett.

MUNK BÉLA műorás és ékszerész, Kerepesi-ut 45. szám.

4 rétiú gallérok

divatos formákban, melyekből egész tuozat nincs raktáron.

dara bonként 9 krért.

adatnak el délelőtt 9 óratól este 7-ig.

Kossuth Lajos-utca és Granátos-utca sarkán.

Dreher palota

Hollay Miklós utódánál

HERTESZ PÁL-nál

Drávetz Károly

uri, női- és gyermekcipősz Budapest, VII. kerület Erzsébet-körút 37.

Raktárban van 1500 pár férfi cipő 1500 pár női cipő

legolcsóbb bevásárlási forrás

árúim szoliditásgáért nevem eloz garanciát nyujt 350

Leghíresebb gyártmányu

bel- és külföldi

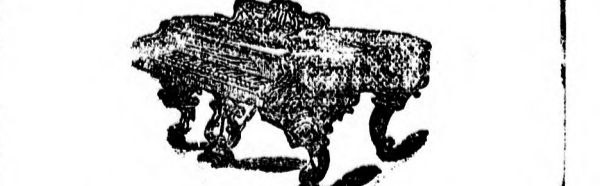
Zongorák

Pianinók és

Harmoniumok

a legdusabb választékban

a Zenepalotában

Kossuth Lajos-utca 22.

Sternberg Ármín és Testvére

cs. és kir. udvari szállítók.

Nagy kölcsönző-intézet.

Két huzásra érvényes.

Ujságíró Sorsjegyek

ára darabonként

Egy korona.

Legközelebbi huzás

1899. február 11-én

Főnyere-
mény **100.000** koron ért.

Sorsjegyek mindenütt kaphatók

Vidéki megrendeléseket legpontosabban eszközöl az

Ujságírók Egyesületének sorsjáték kezelősége Kossuth Lajos-utca 1.

Gyermekeknek

tanulmányos és szórakoztató olvasmányul legalkalmasabb a legolcsóbb a

Kis Világ

képes gyermeklap. Megjelenik minden szombaton. Előfizetési ára egy évre 3 forint negyedévre 75 kr. A «Magyar Hírlap» előfizetői egy évre 2 forintért negyedévre 50 krajczárt kapnak. Előfizetéseket a Honvéd-utca 21. szám alatti külföldi postakontóra kell küldeni.

Leghíresebb gyártmányu bel- és külföldi

Zongorák

Pianinók és

Harmoniumok

a legdusabb választékban

a Zenepalotában

Kossuth Lajos-utca 22.

Sternberg Ármín és Testvére

cs. és kir. udvari szállítók.

Nagy kölcsönző-intézet.